

RESSÒ DE LA PARAULA

Església fecunda

Ens inclinem per l'expressió «Església del Ressuscitat», perquè seria massa pretensions exigir una Església com ja ressuscitada. Anem fent camí.

A més, l'expressió «Església del Ressuscitat» posa de manifest dues veritats: que l'Església no es pertany, ni se sosté per ella mateixa, sinó per la presència en ella de l'Esperit del Ressuscitat.

La impressió que tenim de l'Església actual, almenys en la nostra zona nord-occidental, és la d'una Església «estèril». El contrast és inevitable. És encara recent la visió d'una Església extraordinàriament creativa, la dels temps previs i següents al Concili Vaticà II. Abundància de vocacions, iniciatives pastorals, creativitat teològica, grups i moviments compromesos, etc. Tot alimentat per somnis nascuts de novetats en el llenguatge, en la litúrgia, en l'estil de vida, en la sintonia amb els moviments socials de reforma...

Davant aquest contrast, alguns es deixen portar per un sentiment de fracàs, decepció o perplexitat. ¿Era això el que buscàvem? Molts dubten: ¿ens hem equivocat?, ¿què hem fet malament?, ¿hem de tornar enrere o fer tot el contrari del que hem fet els últims cinquanta anys?

Els qui responen afirmativament aquestes preguntes corren el perill de caure en un gran simplisme. Pitjor encara, poden estar afectats per una

greu ignorància; més encara, potser s'equivoquen en aplicar a la realitat de l'Església uns criteris merament sociològics.

En acostar-nos a l'Evangeli i preguntar-nos per «la fecunditat» d'una vida cristiana de deixebles de Crist o d'una Església veritable, veiem que Jesús parla sovint de «fruits». L'ambient de la naturalesa i de la seva cultura agrícola li facilitava imatges molt eloqüents, fàcilment comprensibles. Per a Jesús, els fruits són necessaris i elogiava l'arbre o la planta que els proporciona abundantment: aquests donen idea del seu grau de vitalitat. Però Jesús adverteix una cosa molt important: els fruits, a més, manifesten quina mena d'arbre o planta és (cf. Mt 7,16).

Fa uns anys vaig ser convidat a una excursió per la muntanya per a buscar bolets. El meu amic, a més de ser una gran persona i un savi en la vida,

era un autèntic expert en l'assumpte de la micologia. Arribats al lloc indicat, vam anar cadascun pel nostre costat. Vaig estar molt content perquè vaig trobar molts bolets i vaig tornar satisfet amb el meu cistell ple. Quan el meu amic va veure la meua collita, amb delicadesa i respecte per a no ferir la meua sensibilitat, va anar llençant els que eren dolents o simplement «no servien». La collita va quedar reduïda a la meitat. Vaig recordar les paraules de Jesús: «molts són els cridats i pocs els escollits» (Mt 22,14); i «els pescadors que, després de la pesca, recullen els peixos bons en una cistella i llencen els dolents» (Mt 13,48).

Aquestes paraules de Jesús i altres de semblants donen idea que a Ell no li interessa tant l'estadística, el nombre de fruits, el resultat global i visible d'obres realitzades (o de seguidors, deixebles o membres de l'Església), com la qualitat, la seva autenticitat evangèlica.

La fecunditat de l'Església consisteix en aquesta qualitat evangèlica de les seves accions o de la santedat dels seus membres. Una vegada més, parlar de l'Església, la seva «riquesa» i la seva fecunditat, requereix un veritable discerniment evangèlic. Sols els ulls del Ressuscitat ens permetran descobrir la veritat de la seva Església.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Tecnoprogressistes versus bioconservadors

El transhumanisme no deixa indiferent ningú. Quan hom s'hi endinsa, reacciona intel·lectualment, ja sigui per adherir-s'hi, ja sigui per criticar-lo parcialment o bé per fer-ne una esmena a la totalitat. Algunes ments lúcides del moment s'hi han oposat des de diferents perspectives.

Entre els grans defensors d'aquesta nova utopia tecnocèntrica hi ha, com hem vist, Zoltan Istvan, el tecnòleg, Ray Kurzweil, els filòsofs, Nick Bostrom, Julian Savulescu i Ronald Bailey. Entre

els principals crítics hi ha pensadors humanistes com Marcel Gauchet (1946), Luc Ferry (1951), André Comte-Sponville, Hans Jonas (1903-1993) o Jürgen Habermas (1929). Aquestes posicions són assimilades pels pensadors del transhumanisme com a actituds conservadores i retrògrades.

Encara que en l'informe elaborat en 2003 pel Consell de Bioètica del President dels Estats Units no s'empra el mot transhumanisme, en ell es presenta una detallada argumentació contrà-

ria als objectius d'aquest moviment. Els autors que el signen empen diferents arguments en la seva crítica al transhumanisme, però tots coincideixen en diagnosticar que els problemes fonamentals d'aquesta ideologia són de tipus antropològic.

En aquesta apassionant discussió a favor i en contra de les tesis transhumanistes s'hi poden distingir dues comunitats de pensadors: els bioconservadors que, com suggereix el mot, són partidaris de curar, però no de millorar

la naturalesa humana biotecnològicament i els tecnoprogressistes que són apologistes del millorament humà mitjançant la implementació d'artefactes i de fàrmacs.

Sense ànim d'entrar en una anàlisi minuciosa dels arguments que uns i altres esgrimeixen, sembla pertinent, com a mínim, identificar els principals protagonistes d'aquesta dialèctica i els llocs comuns de la discussió.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

ECO DE LA PALABRA

Iglesia fecunda

Nos inclinamos por la expresión «Iglesia del Resucitado», porque sería demasiado pretencioso exigir una Iglesia como ya resucitada. Estamos en camino.

Además, la expresión «Iglesia del Resucitado» pone de manifiesto dos verdades: que la Iglesia ni se pertenece, ni se sostiene por ella misma, sino por la presencia en ella del Espíritu del Resucitado.

La impresión que tenemos de la Iglesia actual, al menos en nuestra zona noroccidental, es la de una Iglesia «estéril». El contraste es inevitable. Tenemos aún reciente la visión de una Iglesia extraordinariamente creativa, la de los tiempos previos y siguientes al Concilio Vaticano II. Abundancia de vocaciones, iniciativas pastorales, creatividad teológica, grupos y movimientos comprometidos, etc. Todo alimentado por sueños nacidos de novedades en el lenguaje, en la liturgia, en el estilo de vida, en la sintonía con los movimientos sociales de reforma...

Ante este contraste, algunos se dejan llevar por un sentimiento de fracaso, decepción o perplejidad. ¿Era esto lo que buscábamos? Muchos dudan: ¿nos hemos equivocado?, ¿qué hemos hecho mal?, ¿hemos de volver atrás o hacer todo lo contrario de lo que hemos hecho los últimos cincuenta años?

Quienes responden afirmativamente a estas preguntas corren el peligro de caer en un gran simplismo. Peor aún, pueden estar afectados por una grave ignorancia; es más, quizá se equivocan al aplicar a la realidad de la Iglesia unos criterios meramente sociológicos.

Al acercarnos al Evangelio y preguntarnos por «la fecundidad» de una vida cristiana de discípulos de Cristo o de una Iglesia verdadera, vemos que Jesús habla frecuentemente de «frutos». El ambiente de la naturaleza y de su cultura agrícola le facilitaba imágenes muy elocuentes, fácilmente comprensibles. Para Jesús, los frutos son necesarios y elogiaba el árbol o la planta que los proporciona abundantemente: éstos dan idea de su grado de vitalidad. Pero Jesús advierte algo muy importante: los frutos, además, manifiestan qué tipo de árbol o planta es (cf. Mt 7,16).

Hace unos años fui invitado a una excursión por la montaña para buscar setas. Mi amigo, además de ser una gran persona y un sabio en la vida, era un auténtico experto en el asunto de la micología. Llegados al lugar indicado, fuimos cada uno por nuestro lado. Me puse muy contento porque cogí muchas setas y regresé satisfecho con mi cesta llena. Cuando mi amigo vio mi cosecha, con delicadeza y respeto para no herir mi sensibilidad, fue retirando las que eran malas o simplemente «no servían». La cosecha quedó reducida a la mitad. Me acordé de las palabras de Jesús: «muchos son los llamados y pocos los escogidos» (Mt 22,14); y «los pescadores que, tras la pesca, recogen los peces buenos en una cesta y tiran los malos» (Mt 13,48).

Estas palabras de Jesús y otras semejantes dan idea de que a Él no le interesa tanto la estadística, el número de frutos, el resultado global y visible de obras realizadas (o de seguidores, discípulos o miembros de la Iglesia), cuanto la calidad, su autenticidad evangélica.

La fecundidad de la Iglesia consiste en esta calidad evangélica de sus acciones o de la santidad de sus miembros. Una vez más, hablar de la Iglesia, su «riqueza» y su fecundidad, requiere un verdadero discernimiento evangélico. Solo los ojos del Resucitado nos permitirán descubrir la verdad de su Iglesia.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Mare de Déu de Montserrat

El mateix 27 d'abril es va celebrar solemnement a la Catedral de Sant Llorenç la festa de la patrona de la diòcesi, coincidint amb el 75è aniversari de l'entronització de la imatge de la Moreneta al lloc actual, al seu cambril del monestir.

La celebració, presidida pel bisbe Agustí, va comptar amb la presència del rector del santuari, P. Joan Maria Mayol, osb, i d'una nombrosa representació de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes.

Al final de la missa, els hospitalaris van encarregar-se de portar la imatge de la Verge en processó per l'interior del temple, fins a la seva capella, al lateral esquerre del presbiteri, col·locant-la al seu pedestal de marbre i alabastre, construït el 1955, quan es va crear a la Parròquia de Sant Llorenç la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat.

L'eucaristia va ser animada litúrgicament amb els cants de la coral parroquial i, com cada any,

el grup de «les Montserrats» van preparar l'altar i van distribuir entre els participants un ramet de boix que el bisbe va beneir al final de la missa.

Es va acabar l'acte amb molta alegria recitant l'oració d'aquest 75è aniversari, cantant el *Violai* i renovant així la devoció a la Mare de Déu.

▀ **Festivitat de sant Benito Meni.** Amb un parell de dies d'anticipació, el 22 d'abril al matí es va celebrar la festa del fundador de les Germanes Hospitalàries al centre que porta el seu nom, a Sant Boi de Llobregat. Celebració amb una joia especial, ja que es reperia la presencialitat des-

prés de dos anys sense poder-ho fer. L'eucaristia, presidida pel bisbe Agustí, va comptar amb presència d'usuaris i professionals de psicogeriatría, diversitat funcional i UCA, que van presentar les ofrenes que van fer durant la missa.

▀ **Acció de gràcies per la beatificació de fra Domènec.** Diumenge 24 d'abril es va celebrar, a la Parròquia de Sant Pere de Riudebitlles, una missa solemne d'acció de gràcies per la beatificació del frare caputxí Domènec (Joan Romeu Canadell), fill d'aquesta població. La missa fou presidida pel bisbe Agustí

Cortés i va comptar amb una presència nombrosa de fidels, entre els quals els companys caputxins fra Pere Cardona i fra Òscar Bernaus, i també l'alcalde de Sant Pere, Joan Llor i Vives. Al final de l'eucaristia, ell i el bisbe Agustí van descobrir una imatge del beat, ubicada en un lateral del presbiteri del temple.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Estem en camí cap a una comunió plena guiats per la llum suau de Déu, que dissipa les tenebres de la divisió i ens orienta cap a la #UnitatdelsCristians. El món necessita la llum del Senyor, que només resplendeix en l'amor, en la comunió» (24 de gener).

@Pontifex_es: «Com Saül abans de trobar-se amb Crist, també nosaltres necessitem canviar de ruta, invertir el rumb dels nostres hàbits i de les nostres conveniències per a trobar la via que el Senyor ens mostra, la via de la humilitat, la fra-

ternitat, l'adoració. #UnitatdelsCristians» (25 de gener).

@Pontifex_es: «Tots els nostres dolors per a Déu són sagrats. Davant Déu no som desconeguts o números. Som rostres i cors que coneix un a un, per nom» (27 de gener).

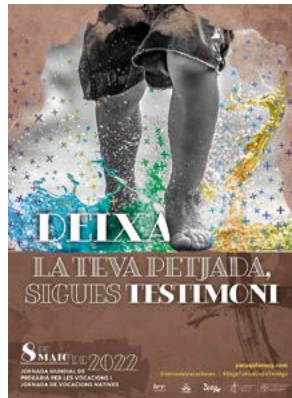
@Pontifex_es: «No jutgeu, ens diu Crist. Quantes vegades, en canvi, no sols parlem sense tindre elements o per referències, sinó que ens considerem en el correcte quan som jutges rigorosos dels altres. Indulgents amb nosaltres mateixos, inflexibles amb els altres» (29 de gener).

Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions i Jornada de Vocacions Natives

Se celebra avui, 8 de maig, amb l'objectiu de visibilitzar la crida vocacional i sensibilitzar la societat sobre la importància de col·laborar amb la pregària i l'aportació econòmica amb totes les vocacions del món.

El lema d'aquest 2022 és «Deixa la teva petjada, sigues testimoni». En el context de l'Any Sant Compostel·là i el Pelerinatge Europeu de Joves, previst per al mes d'agost, ressona amb força una cosa molt important que el papa Francesc va dir als joves a la Jornada Mundial de la Joventut de Cracòvia: «Jesús et crida a deixar la teva empremta a la vida, una empremta que marqui la teva història i la història de molts». Per això, sabent que tots estem cridats a deixar en aquest món un testimoni de vida que parli de l'Amor, la campanya d'enguany recull testimonis de diverses persones, la vida de les quals ha estat marcada per l'empremta que han deixat

altres que han dit «sí» al Senyor des de diversos camins vocacionals.

Les vocacions natives a les missions.

L'exemple dels missioners fa que molts joves, moguts per l'Esperit Sant, sentin la crida del Senyor a seguir els seus passos. Les vocacions natives són la millor herència que els missioners poden deixar a la missió, perquè demostren que l'Evangeli s'ha arrelat, i representen el present i el futur de l'Església catòlica allà. Molts joves fan el pas, però tenen serioses dificultats per seguir endavant amb la seva vocació. Per això és necessari comptar amb la pregària de tota l'Església i el seu recolzament econòmic.

En aquest dia, demanem al Senyor que no faltin a l'Església sacerdots, religiosos, persones consagrades i matrimonis cristians, així com que les vocacions nascudes a països de missió tinguin el necessari per formar-se i continuar creixent.

Avui, ordinació presbiteral de **Mn. Joan Francesc Cortès i Ribot**. Catedral de Sant Llorenç, a les 18 h. També amb **retransmissió en directe pel canal YouTube del Bisbat** de Sant Feliu de Llobregat.

TEMPS PASQUAL

«Esbotzem la pandèmia, ressuscitem a la vida»

Aquest ha estat el lema de la Trobada de Pasqua de la JOC realitzada del 14 al 17 d'abril, a la Casa d'espiritualitat Santa Maria de Lavern, amb la participació d'una cinquantena de militants de la JOC Nacional de Catalunya i les Illes de totes les federacions: Besòs, Nou Barris, Vallès, Zona Sud-El Pla (l'Hospitalet i Cornellà) i Baix Anoia-Montserrat.

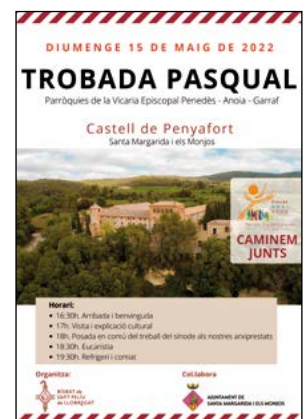
L'objectiu de la trobada va ser compartir i celebrar la fe a través dels oficis, els moments de pregària, els tallers i les estones de convivència. Al llarg dels dies, els assistents a la trobada van rebre diverses visites, com ara la del delegat de Joventut de l'Arquebisbat de Barcelona, Mn. Carles Bosch; el con-

siliari internacional de la JOC, Mn. Joan Ramon Marín; la directora de la Pastoral Obrera de Barcelona, Líria Roman; la directora de la Pastoral Obrera de Catalunya, Mercè Solé; el bisbe Agustí Cortés, que va participar a la pregària matinal del Dissabte Sant amb els militants de la JOC presents.

Trobada pasqual

Les parròquies de la Vicaria episcopal Penedès-Anoia-Garraf celebraran la seva tradicional trobada pasqual el proper diumenge 15 de maig, al Castell de Penyafort, a la població de Santa Margarida i els Monjos. El programa inclou una visita i explicació cultural del lloc que acull la Trobada, una posada en comú del treball del Sínode realitzat als diversos arxiprestats, l'eucaristia i per acabar un refrigeri.

AGENDA

Trobada de formació del clergat a Manresa. El proper dimarts 10 de maig, els preveres i diaques de la diòcesi realitzaran la seva trobada mensual a la Cova de Manresa.

Serà una matinal d'immersió a les fonts ignasianes, en aquest any jubilar que recorda els 500 anys de la conversió de sant Ignasi.

Hi haurà una ponència sobre el discerniment i l'acompanyament pastoral, a càrrec del P. David Guindulain, sj, i la visualització dels nous mosaics de l'artista jesuïta eslovè, P. Marko I. Rupnik, sj.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

9. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Fets 11,1-18 / Sl 41 / Jo 10,1-10]. Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.; sant Nicolau Albergato, bisbe.

10. □ Dimarts [Fets 11,19-26 / Sl 86 / Jo 10,22-30]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia i patró del clergat secular espanyol; sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.; beat Enric Rebuschini, prev.; beat Damian de Molokai, prev.

11. □ Dimecres [Fets 12,24-13,5 / Sl 66 / Jo 12,44-50]. **Lleida:** Sant Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida. **Tortosa (territori de la Comunitat Valenciana):** Mare de Déu dels Desemparats. Sant Ponç (o Poni),

bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr., venerat a Ripoll (978); santa Felisa, mr.; beat Domènec Iturrate, prev. trinitari basc.

12. □ Dijous [Fets 13,13-25 / Sl 88 / Jo 13,16-20]. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats a Roma, mrs.; sant Pançraç (s. III-IV), mr. romà; sant Domènec de la Calzada (Rioja), patró dels enginyers de camins, canals i ports; beat Francesc de Siena, prev. servita.

13. □ Divendres [Fets 13,26-33 / Sl 2 / Jo 14,1-6]. Mare de Déu de Fàtima (Portugal); sant Pere Regalat, religiós franciscà; sant Muç o Muci, prev. i mr.; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fundador de la Congregació del Sagrat Cor de Bétharam; santa Maria-Dominica Mazzare-

llo, vg., fundadora de les Salesianes (FMA 1872); sant Andreu Huberto Fournet, prev.

14. ■ Dissabte [Fets 1,15-17.20-26 / Sl 112 / Jo 15,9-17]. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (Fets 1,15-26); santa Gemma Galgani, vg. seglar; sant Pasqual I, papa.

15. □ Diumenge vinent, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.) [Fets 14,20b-26 / Sl 144 / Ap 21,1-5a / Jo 13,31-33a.34-35]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador de Madrid, casat amb Maria de la Cabeza, patró de la pagesia; sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.; santa Joanna de l'Estonnac, religiosa, viuda, fundadora de la Companyia de Maria, de Bordeus (ODN 1607); sant Eufraasi, bisbe i mr.

Diumenge IV de Pasqua (C)

COMENTARI

«Jo dono la vida eterna a les meves ovelles»

Davant Jesús, davant el seu missatge podem tenir dues actituds: l'escoltem i el seguim o bé el rebutgem. A la primera lectura veiem clarament aquesta doble possibilitat. A *Antioquia de Pisídia* els jueus a la sinagoga en veure que *gairebé tota la ciutat es reunia per escoltar la paraula del Senyor s'engelosiren tant que es posaren a impugnar amb paraules injurioses el que deia Pau*. Llavors l'apòstol diu: *Ja que vosaltres no voleu rebre la vida eterna, ara ens adreçarem als qui no són jueus. Quan sentiren això els qui no eren jueus se n'alegraren... i es convertiren a la fe*. Veiem doncs que els jueus, primers destinataris de la revelació de Déu no volen acceptar Jesús; en canvi sí ho fan els pagans i això els omple d'alegria. Pau subratlla que els jueus, en no acceptar l'Evangeli, *es fan indignes de la vida eterna*. Per tant, no es tracta d'una qüestió menor. Està en joc la vida i la vida eterna. És també el que dirà Jesús a l'Evangeli: *Les meves ovelles reconeixen la meua veu. També jo les reconec i elles em segueixen. Jo els dono la vida eterna*. Per tant, seguir Jesús, escoltar la seva veu és garantia de posseir la vida i la vida eterna. Però de vegades això no serà fàcil. A cops hi haurà persecució i a cops immensa alegria. Ho veiem també a la primera lectura: *Els jueus instigaren les dones devotes i els principals de la ciutat a promoure una persecució contra Pau i Bernabé i els expulsaren del seu territori*. En canvi, *els convertits de nou vivien feliços, plens d'alegria i de l'Esperit Sant*. Seguir Jesús porta felicitat; negar-s'hi omple el cor de rancúnia i d'odi i només busca fer mal. Semblantment l'Apocalipsi en parla d'*una multitud tan gran que ningú no hauria pogut comptar*. Cert que *venen de la gran tribulació*; però ara *mai més no passaran fam, mai més no passaran set. Déu els eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls*. Davant Jesús, el bon pastor, ens cal comprometre'ns: o volem la vida, la vida eterna, la felicitat plena (amb contrarietats) o triem la mort, la rancúnia i la tristors infinites.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 13,14.43-52)

En aquells dies, Pau i Bernabé continuaren el seu viatge des de Perga i arribaren a Antioquia de Pisídia. El dissabte entraren a la sinagoga i s'assegueren. Quan ja es dispersava la gent reunida a la sinagoga, molts dels jueus i dels prosèlits seguiren Pau i Bernabé. Ells els parlaven, mirant de persuadir-los que es mantinguessin fidels a la gràcia de Déu. El dissabte vinent gairebé tota la ciutat es reuní per escoltar la paraula del Senyor. Quan els jueus veieren aquella multitud, s'engelosiren tant que es posaren a impugnar amb paraules injurioses tot el que deia Pau. Però Pau i Bernabé els respongueren amb valentia: «Era el nostre deure anunciar-vos primer a vosaltres la paraula de Déu. Però ja que vosaltres no la voleu rebre i us feu vosaltres mateixos indignes de la vida eterna, ara ens adreçarem als qui no són jueus. Així ens ho té ordenat el Senyor: "T'he fet llum de les nacions perquè portis la salvació fins als límits de la terra"». Quan sentiren això els qui no eren jueus, se n'alegraren, i lloaven la paraula del Senyor. Tots aquells que Déu havia destinat a la vida eterna es convertiren a la fe. La paraula del Senyor s'escampava per tota la regió. Però els jueus instigaren les dones devotes més distingides i els principals de la ciutat a promoure una persecució contra Pau i Bernabé, fins que els expulsaren del seu territori. Ells, en senyal de protesta, s'espolsaren els peus sobre els qui els feien marxar, i se'n anaren a Iconi. Els convertits de nou vivien feliços, plens d'alegria i de l'Esperit Sant.

▶ Salm responsorial (99)

R. *Som el seu poble i el ramat que ell pastura.*
O bé: *Al·leluia.*

Aclameu el Senyor arreu de la terra, / doneu culte al Senyor amb cants de festa, / entreu davant d'ell amb crits d'alegria. R.

Reconeixeu que el Senyor és Déu, / que és el nostre creador i que som seus, / som el seu poble i el ramat que ell pastura. R.

Que n'és de bo el Senyor! / Perdura eternament el seu amor, / és fidel per segles i segles. R.

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 7,9.14b-17)

Jo, Joan, vaig veure una multitud tan gran que ningú no hauria pogut comptar. Eren gent de tota nacionalitat, de totes les races i de tots els pobles i llengües. S'estaven drets davant el tron i davant l'Anyell, vestits de blanc i amb palmes a les mans. Un dels ancians em digué: «Aquests són els qui venen de la gran tribulació. Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell, i els han quedat blancs. Per això estan davant el tron de Déu, donant-li culte nit i dia dins el seu santuari. El qui seu en el tron els protegirà amb la seva presència, mai més no passaran fam, mai més no passaran set, ni estaran exposats al sol ni a la calor, perquè l'Anyell que està en el tron els guiarà i els conduirà a les fonts on brolla l'aigua de la vida. Déu els eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls.»

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 10,27-30)

En aquell temps, digué Jesús: «Les meves ovelles reconeixen la meua veu. També jo les reconec i elles em segueixen. Jo els dono la vida eterna: no es perdran mai ni me les prendrà ningú de les mans. Allò que el Pare m'ha donat val més que tot, i ningú no ho podrà arrencar de les mans del Pare. Jo i el Pare som u.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 13,14.43-52)

En aquellos días, Pablo y Bernabé continuaron desde Perga y llegaron a Antioquia de Pisidia. El sábado entraron en la sinagoga y tomaron asiento. Muchos judíos y prosélitos adoradores de Dios siguieron a Pablo y Bernabé, que hablaban con ellos exhortándolos a perseverar fieles a la gracia de Dios.

El sábado siguiente, casi toda la ciudad acudió a oír la palabra del Señor. Al ver el gentío, los judíos se llenaron de envidia y respondían con blasfemias a las palabras de Pablo. Entonces Pablo y Bernabé dijeron con toda valentía: «Teníamos que anunciaros primero a vosotros la palabra de Dios; pero como la rechazáis y no os consideráis dignos de la vida eterna, sabed que nos dedicamos a los gentiles. Así nos lo ha mandado el Señor: "Yo te he puesto como luz de los gentiles, para que lleves la salvación hasta el confín de la tierra"».

Quando los gentiles oyeron esto, se alegraron y alababan la palabra del Señor; y creyeron los que estaban destinados a la vida eterna.

La palabra del Señor se iba difundiendo por toda la región. Pero los judíos incitaron a las señoras distinguidas, adoradoras de Dios, y a los principales de la ciudad, provocaron una persecución contra Pablo y Bernabé y los expulsaron de su territorio. Estos sacudieron el polvo de los pies contra ellos y se fueron a Iconio. Los discípulos, por su parte, quedaban llenos de alegría y de Espíritu Santo.

▶ Salmo responsorial (99)

R. *Nosotros somos su pueblo y ovejas de su rebaño.*
O bien: *Aleluya.*

Aclama al Señor, tierra entera, / servid al Señor con alegría, / entrad en su presencia con vítores. R.

Sabed que el Señor es Dios: / que él nos hizo y somos suyos, / su pueblo y ovejas de su rebaño. R.

El Señor es bueno, / su misericordia es eterna, / su fidelidad por todas las edades. R.

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 7,9.14b-17)

Yo, Juan, vi una muchedumbre inmensa, que nadie podría contar, de todas las naciones, razas, pueblos y lenguas, de pie delante del trono y delante del Cordero, vestidos con vestiduras blancas y con palmas en sus manos.

Y uno de los ancianos me dijo: «Estos son los que vienen de la gran tribulación: han lavado y blanqueado sus vestiduras en la sangre del Cordero. Por eso están ante el trono de Dios, dándole culto día y noche en su templo. El que se sienta en el trono acampará entre ellos. Ya no pasarán hambre ni sed, no les hará daño el sol ni el bochorno. Porque el Cordero que está delante del trono los apacentará y los conducirá hacia fuentes de aguas vivas. Y Dios enjugará toda lágrima de sus ojos.»

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 10,27-30)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Mis ovejas escuchan mi voz, y yo las conozco, y ellas me siguen, y yo les doy la vida eterna; no perecerán para siempre, y nadie las arrebatará de mi mano. Lo que mi Padre me ha dado es más que todas las cosas, y nadie puede arrebatar nada de la mano de mi Padre. Yo y el Padre somos uno.»